

1973 மார்ச் 27]

இணைப்பு—I.

[183 ஆம் பக்கத்தில் 281 ஆம் எண்ணுள்ள உடுக்குறியிடப்பட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.]

கும்பகோணம் அரசு மருத்துவமனையில், உதவி மருத்துவர் திரு. திருநாவுக்கரசு 5—1—1973 அன்று கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார். திரு. இ. எஸ். ராஜகோபால் என்ற வட்ட காவல் ஆய்வாளர் மாலை ஆறு மணி அளவில் கும்பகோணம் மருத்துவ மனைக்கு வந்து மருத்துவர் திரு. திருநாவுக்கரசிடம் தான் கொண்டுவந்த டி.ரெடிசால் என்னும் ஊசி மருந்தை ஊசி மூலம் தனக்கு போடும்படி கேட்டார்.

மாலை ஆறு மணிக்கு மருத்துவர் திரு. திருநாவுக்கரசு, டி. ரெடிசால் என்னும் மருந்தில் ஒரு சி.சி. அளவு திரு. இ. எஸ். இராஜகோபால் அவர்களுக்கு ஊசி மூலம் செலுத்தினர்.

ஆனால் மாலை 6.20 மணியளவில் ஊசி போட்டதின் எதிர் விளைவு உண்டாகி அதனை நிவர்த்திக்க அனைத்து முயற்சிகள் செய்தும் மாலை 6.40 மணிக்கு அவர் இறந்துவிட்டார்.

இணைப்பு—II.

[242 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

கொள்கை பற்றிய விளக்கக் குறிப்பு.

1. கொள்முதல்.

1972 ஆம் ஆண்டில் வணிகர்களிடம் “லெவி” (விதிப்புக் கொள்முதல்) முறையில் நெல், அரிசி கொள்முதல் செய்யும் திட்டம், தஞ்சாவூர், வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய நான்கு உபரி மாவட்டங்களில் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப் பட்டது. தொடக்கத்தில் 25 சத வீதமாக இருந்த “லெவி” வீதம் வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களைப் பொறுத்தமட்டில்,

[1973 மார்ச் 27]

1972 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 12-ம் நாள் முதல் 15 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 20-ம் நாளிலிருந்து வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலும், 1972 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 14-ம் நாளிலிருந்து தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும் “லெவி” முறை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டில் 1.10 லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப்படவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்க, 1972 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரையில் 1.09 லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப் பட்டிருந்தது.

லெவி முறையில் கொள்முதல் செய்ததைத் தவிர, முடையிருப்புகளை மேலும் பெருக்குவதற்காக 1972 சம்பாப் பருவத்தில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 57 கிலோ கிராம் கொண்ட நெல் மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 30-லிருந்து ரூ. 32 வரையுள்ள விலையில் வெளிச்சந்தையில் 33,230 டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப் பட்டது. விற்பனை செய்யத்தக்க உபரிக் குறுவை நெல்லை தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வெளி மாவட்டங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு வசதி செய்யும் பொருட்டு, அந்த மாவட்டத்தில் செயலிலிருந்த லெவி முறையும் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடுகளும் 1972 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 14-ம் நாளிலிருந்து நீக்கப் பட்டன. அதே நேரத்தில், விலைகள் சரிவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, நெல் உற்பத்தியாளர்கள் விற்பனை செய்த குறுவை நெல்லை அரசு அறிவித்த விலைகளில் அரசும், இந்திய உணவுக் கழகமும் கொள்முதல் நிலையங்கள் மூலம் கொள்முதல் செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்தது. “லெவி” முறை மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட்ட 1973 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 18-ம் நாள் வரை 15,628 டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது.

கொள்முதல் விலைகள்.

1971 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 15-ம் நாளிலிருந்து திருத்தி அமைக்கப்பட்ட கொள்முதல் விலைகள் 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 13-ம் நாள் வரை நீடித்தன. 1972 ஆம் ஆண்டு

1973 மார்ச் 27]

அக்டோபர் திங்கள் 14-ம் நாளிலிருந்து கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு விலைகள் ஏறுமுகமாகத் திருத்தியமைக்கப்பட்டன :—

1971 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 15-ம் நாளிலிருந்து 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 13-ஆம் நாள் வரை.	1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 14-ம் நாளிலிருந்து.
--	---

1. மிக நேர்த்தி	குவின்தால் ஒன்றுக்கு ரூ. 56 (புதிய வகைப் பாடு அறிமுகப்படுத்தப் பட்டது).
2. நேர்த்தி ரூ. 52.00 (குவின்தால் ஒன்றுக்கு).	ரூ. 54.00 (குவின்தால் ஒன்றுக்கு).
3. நடுத்தரம் ரூ. 49.00 (குவின்தால் ஒன்றுக்கு).	ரூ. 51.00 (குவின்தால் ஒன்றுக்கு).
4. மோட்டா ரகம் ரூ. 46.00 (குவின்தால் ஒன்றுக்கு).	ரூ. 47.00 (குவின்தால் ஒன்றுக்கு).

நடுத்தர ரகங்களுக்கு ஏறுமுகமாக விலைகளை மாற்றியமைத்ததன் விளைவாக, மிகுபயன் தரும் ரகங்களுக்குக் கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த ரூ. 1, 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 14-ம் நாளுக்குப் பிறகு நிறுத்தப்பட்டது.

அரிசிப் பங்கீடு.

வெளிச் சந்தையில் அரிசி கிடைப்பதையும், அதன் விலையையும், வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு நிதி வாயில்களைச் சேமித்து வைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் கருத்திற்கொண்டு, “படி அரிசி”த் திட்டம் 1972 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் நாளில் கைவிடப்பட்டது. ஆயினும் மாத வருவாய் ரூ. 300-ம், அதற்குக் குறந்தம் பெறுகிற குடும்பத்தினர்க்காக, மலிவு விலைகளில் அரிசி வழங்கும் திட்டம் சென்னையிலும், கோயம்புத்தூரிலும் 1972 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் செயல்படுத்தப்பட்டது. அற நிறுவனங்கள், அரிசன நல மாணவ விடுதிகள், அரசு மருத்துவ மனைகள், பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் ஆகியவற்றுக்கும்

[1973 மார்ச் 27]

மலிவு விலைகளில் அரிசி கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டது. கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லைப் பகுதிகளில் முன்பு உள்ளூர் மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கிய இருப்புகளிலிருந்து செய்யப்பட்ட பங்கீட்டு முறையை (முறைப்படுத்தப்பட்டது) அரசே மேற்கொண்டது. இதனால் இந்தப் பகுதிக்கு வரும் நெல் வரவுகளை மேலும் செவ்வையாகக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வழி ஏற்பட்டது. தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் வரலாறு காணாத வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் குறைந்த அளவில் அரிசி பங்கீடு செய்யப்பட்டது. இவ்வாண்டில் வெளிச்சந்தையில் அரிசி விலை பெருமளவுக்கு ஏறாததால், பற்றாக்குறைப் பகுதிகளில் மலிவு விலைகளில் அரிசி வழங்கவேண்டிய அவசியம் எழவில்லை. தனியார் வாணிபம் நடைபெற வாய்ப்பளித்து, முடையிருப்பு வைத்துக் கொண்டு மிகக் குறைந்த அளவில் கட்டுப்பாடுகள் விதித்து, 1970 முதற்கொண்டு அரசு பின்பற்றி வரும் உணவுக் கொள்கை வெற்றி பெற்று வருகிறது என்பதற்கு இது ஒரு சான்றாகும். அரசு இருப்புகளிலிருந்து 1972 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரை வழங்கப்பட்ட அரிசி 57,740 டன்னாகும். இது தவிர வெளி அங்காடிகளில் பச்சரிசி விலைகள் மிக அதிகமாயிருந்ததால், இந்திய அரசு நமது மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கிய 1,376 டன் நெல்லூர் பச்சரிசியும் 1,000 டன் (நேர்த்தியான) மத்தியப்பிரதேச பச்சரிசியும் இந்திய உணவுக் கழகத்திடமிருந்து வாங்கப்பட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

அவ்வப்போது முடிவு செய்யப்பட்ட மலிவு விலைகளில் வழங்கிய அரிசியின் விலை விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(சில்லறை விற்பனை விலை—கிலோ கிராம் ஒன்றுக்கு.)

புழுங்கல் அரிசி	.. ரூ. 1.08	1972-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 15-ம் நாள் வரை.
முதல் தரம்	ரூ. 1.10	1972-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 16-ம் நாளிலிருந்து.
இரண்டாந்தரம்	.. ரூ. 1.02	1972-ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 15-ம் நாள் வரை.
	ரூ. 1.04	1972-ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 16-ம் நாளிலிருந்து.

1973 மார்ச் 27]

ச்சரிசி முதல் தரம் .. ரூ. 1.14

ரூ. 1.08

இரண்டாந்தரம் .. ரூ. 1.10

நெல்லூர் பச்சரிசி .. ரூ. 1.32

மத்தியப் பிரதேச பச்சரிசி. .. ரூ. 1.30

1971-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26-ம் நாளிலிருந்து.

1972-ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 31-ம் நாள் வரை

1972-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து.

கள்ளக்கடத்தலைத் தடுக்கும் எதிர் நடவடிக்கைகள்.

இம் மாநிலம் தொடர்ந்து தனி மண்டலமாக இருந்து வருகிறது. இம் மாநிலத்திற்கு வெளியே நெல், அரிசி இவற்றை ஏற்றியனுப்புவதற்கு அனுமதிச் சீட்டுகள் தேவையாகும். கேரள மாநிலத்திற்கு அனுமதியின்றி தானியங்கள் ஏற்றியனுப்பப்படுவதாக புகார்கள் வந்தவண்ணம் உள்ளன. இவ்வாறு அனுப்பப் படுவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு எல்லைப் பகுதிகளில் சோதனைச் சாவடிகளும், ரோந்துக் காவலர் பிரிவுகளும் பலப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. உபரி மாவட்டங்களில் “லெவி” முறை செயல்படுத்தப்படாமல், வேலை குறைந்துள்ள காலத்தில், மாவட்டங்களிலுள்ள பணியாளர்கள், எல்லைகளில் சோதனைப் பணியை வலுப்படுத்துவதற்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். எல்லைப் பகுதிகளில் சோதனையை மேலும் கடுமையாக்கும் நோக்கத்துடன், உள்ளூரில் கிடைக்கும் தானிய அளவைக் கருத்திற்கொண்டு எல்லைப் பகுதிகளில் உள்ள ஒவ்வொரு வணிகருக்கும் பங்கிட்டு அளவுகளை முடிவு செய்து, அதன்படி அந்தப் பகுதிக்குள் செல்லும் தானியங்களை முறைப்படுத்துமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது. எல்லைப் பகுதிகளுக்குள் எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்படும் தானியங்கள் அந்தப் பகுதியில் அவற்றைப் பயன்படுத்துவோருக்கே அவை விற்பனை செய்யப்படுகின்றனவாவென்றும், நேர்மையற்ற வணிகர்களால் எல்லையைத் தாண்டி கள்ளத் தனமாக கடத்திக்கொண்டு போகப்படாமலும் பார்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, சர்க்கரைப் பங்கீட்டிற்காக வழங்கப்பட்ட குடும்ப அட்டைகளின் பேரில் அரிசிப் பங்கீட்டு முறை கொண்டுவரப் பட்டது. இந்த எல்லைப் பகுதிகளில் நெல், அரிசி போக்குவரத்தை

[1973 மார்ச் 27]

மிக விழிப்புடன் கண்காணித்து வரவும், இந்த மாநிலத்திற்கு வெளியே நெல், அரிசி ஆகியவற்றைக் கடத்திச் செல்வதற்காகக் கள்ளத்தனமாக இருப்பு கட்டி வைக்கப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தும் வகையிலும் எல்லையோரத்தில் 5 மைல் சுற்றளவுக்குள் வருபவையும் ஏற்கெனவே போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடுகளின் கீழ் வருபவையுமான பகுதிகளைத் தவிர, கன்னியாகுமரி, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, மதுரை மாவட்டங்களில் கட்டுப்பாட்டு விதிகளை மீறுவதற்கு ஏதுவாயுள்ள பகுதிகளுக்கு அடுத்துள்ள பகுதிகளும், தமிழ் நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு நெல், அரிசி (போக்கு வாத்துக் கட்டுப்பாட்டு) ஆணையின்கீழ் அறிவிக்கப்பட்டன.

அடுத்து வரும் ஆண்டிற்கான கொள்கை

சென்னை மாநகரிலும், கோயம்புத்தூரிலும் மாத வருவாய் ரூ. 300-ம் அதற்குக் குறைந்தும் உள்ள குடும்பங்களுக்கு மலிவு விலைகளில் அரிசி தொடர்ந்து வழங்கப்படும். அதற்காகவும், முடையிருப்புக் கட்டும் பொருட்டும், உபரி பகுதிகளில் செய்யப்படும் கொள்முதல்கள் மீதும் உபரிப் பகுதிகளிலிருந்து வெளியே அனுப்பப்படும் தானியங்கள் மீதும் “லெவி” விதித்துக் கொள்முதல் செய்ய அரசு கருதியுள்ளது. முந்திய ஆண்டுகளில் “லெவி” செயல்படுத்தப்பட்டுவந்த தஞ்சாவூர், வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களைத் தவிர, இவ்வாண்டில் உபரி விளைச்சல் பெற்றுள்ள மாவட்டங்களாகிய திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களுக்கும் “லெவி” முறை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதற்கு முன்பு லெவி முறை செயல்படுத்தப்பட்டு வந்த கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லைப் பகுதிகளிலும், மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பெரியகுளம், உத்தம்பாளையம் வட்டங்களிலும், “லெவி” முறை தொடர்ந்து செயலில் இருக்கும். இது தவிர, “லெவி” முறை கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் முழுவதற்கும் பொருந்தும். எல்லைப் பகுதிகளில் தானியம் வழங்கவும், இவ் வணிகத்தில் ஒழுங்கு முறையை நிலைநாட்டும் பொருட்டும் இந்தப் பகுதிகளில் கிடைக்கக்கூடிய தானிய இருப்புகளை வெளிப்படுத்துவதற்காகவுமே இந்த “லெவி” முறை கொண்டுவரப்பட்டது.

1973 மார்ச் 27]

2. கோதுமை

1972-ல் இந்திய அரசு 426,800 டன் கோதுமையை இம் மாநிலத்துக்கு ஒதுக்கியது. நவம்பர் வரையில் சராசரி திங்கள் ஒதுக்கீடு 35,000 டன்கை இருந்தது. 1972 டிசம்பரில் இது 25,000 டன்கைக் குறைக்கப்பட்டது. நாடு முழுவதிலும் ஏற்பட்ட பற்றாக்குறை காரணமாக ஜனவரி முதல் இது மேலும் திங்கள் ஒன்றுக்கு 15,000 டன்கைக் குறைக்கப்பட்டது. 1972-ல் கோதுமைப் பொருள்கள் தயாரிப்புக்காக உருளைமாவு ஆலைகளுக்கு 402,295 டன் ஒதுக்கப்பட்டது. எஞ்சியவை பொதுப் பங்கீட்டு முறையின் மூலம் பொதுமக்களுக்கு வழங்குவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

கோதுமைப் பொருட்கள் (மைதா/ரவை)

பல மாநிலங்களில் வறட்சி நிலைமைகள் நீடித்ததன் காரணமாக, கோதுமைக்கு அதிகத் தேவை ஏற்பட்டதால், மாவு ஆலைகள் தயாரிக்கும் கோதுமைப் பொருட்கள் முறையான பங்கீட்டின்மீது கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று இந்திய அரசு கருத்து தெரிவித்திருந்தது. இதற்கிணங்க, கோதுமைப் பொருள்களைப் பெருமளவில் பயன்படுத்தி வந்தவர்களுக்கு அவர்கள் இதற்குமுன் செலவு செய்த பொருள்களின் அடிப்படையிலும், விற்பனை வரிக்காக மதிப்பிடப்பட்ட மொத்த வியாபாரத் தொகையின் அடிப்படையிலும் அவர்களுக்கு இப் பொருள்களுக்காக அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. சர்க்கரை வழங்கும் சில்லறை வியாபாரிகளின் மூலம், தேவை ஏற்படும் போதெல்லாம், குடும்ப அட்டைகளின் பேரில் குடும்பத்தினருக்கும் கோதுமைப் பொருட்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

கோதுமைத் தவிடு

இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட கோதுமையின் அளவு குறைந்ததால், கோதுமைத் தவிடு உற்பத்தியும் குறைந்துவிட்டது. இதனால் கால்நடை வளர்ப்போருக்கு, அனுமதிச் சீட்டின் பேரில், தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கல் கழகத்தின் சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் மூலமாகக் கோதுமைத் தவிடு வழங்கும் முறை சென்னை மாநகரில் கொண்டுவரப்பட்டது. கால்நடை வளர்ப்போர்

[1973 மார்ச் 27]

அனுப்பும் விண்ணப்பங்களைச் சரிபார்த்த பின்னர் அவர்களுக்கு அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்க மாநகர் உணவுப் பொருள் வழங்கல் துணை அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த முறை ஏனைய பெரிய நகரங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

கால்நடைத் தீவனம், கோழித் தீவனம் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளோருக்குக் குறிப்பிட்ட அளவுக்கே கோதுமைத் தவிடு வழங்கப்படுகின்றது.

3. சிறு தானியங்கள்

1972 ஆம் ஆண்டில், சிறு தானியங்கள் வெளி அங்காடியில் நியாயமான விலைக்குத் தாராளமாகக் கிடைத்ததால், இம் மாநிலத்திற்கு மைலோ ஒதுக்கப்படவில்லை. இம் மாநிலத்திற்குள் மக்காச்சோளம் அதிகமாய்த் தேவைப்படாததால், உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்கச் செய்வதற்காக, 1972 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், மக்காச்சோளம் ஏற்றுமதிக்காக அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப்பட்டன. குஜராத் அரசு கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில், குஜராத் வெள்ளத் துயர் தணிப்புக்குழு இங்கிருந்து 5,000 டன் கம்பும், 3,000 டன் மக்காச் சோளமும் ஏற்றுமதி செய்ய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இது தவிர, குஜராத் அரசுக்கு 5,000 டன் மக்காச் சோளமும், 2,500 டன் கம்பும் வழங்குவதற்காக அவற்றைக் கொள்முதல் செய்யும் வாய்ப்புபற்றிப் பரிசீலிக்கவும் அரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. இதன் காரணமாக, மக்காச் சோளத்திற்குப் பேரதுமான விற்பனை வசதி உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே, தனியார் ஏற்றுமதி செய்வது நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

4. சர்க்கரை

இந்திய அரசு, சர்க்கரை ஆலைகளுடன் செய்துகொண்ட ஓர் ஏற்பாட்டின்படி, 1972 ஜனவரி முதல், சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்து உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் 60 சத வீதத்தை, அதிகாரமளிக்கப்பட்ட முகவர் அமைப்புகள் மூலம் வழங்குவதற்காக எடுத்துக் கொண்டு இம் மாநிலத்திற்குத் திங்கள் தோறும் சுமார் 10,000 டன் சர்க்கரையை ஒதுக்கி வந்தது. நகர்ப்புற, கிராமப்புறப் பகுதிகளில் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. உணவுப் பொருள்களையும் இன்றியமையாப் பிற பொருள்களையும் பங்கிட்டு

1973 மார்ச் 27]

முறையின்கீழ் வழங்க நேரிட்டால், அப்படி வழங்கப்படும் பொருள்களைப் பதிவு செய்வதற்கேற்ற வண்ணம் இந்த அட்டைகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு குடும்பத்திற்குக் குறைந்த அளவு ஒரு கிலோ சர்க்கரையும் பேரளவாக 6 கிலோ சர்க்கரையும் வழங்குவதற்குட்பட்டு, சர்க்கரை பயன்படுத்தும் அளவை யொட்டி இது வருமானத்தைப் பொறுத்தது. வெவ்வேறு பகுதிகளில் சர்க்கரை வழங்கும் அளவு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 1972 ஆம் ஆண்டில் 117,922 டன் சர்க்கரை விற்பனையாயிற்று. சர்க்கரை ஆலைகள் மீது 60 சத வீதத்தில் சட்டப்படிக்கான 'லெவி' முறை 1972 ஜூலைத் திங்களில் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த 'லெவி' 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் 70 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டது. மாநிலம் முழுவதிலும் 9,000-க்கும் அதிகமான சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் உள்ளன. இந்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள லெவி விலைகளை வைத்து, லெவி சர்க்கரையின் விற்பனை விலை 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.85 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. பின்னர், சர்க்கரை விற்பனை விலை நாடு முழுவதற்கும் ஒரே சீரான விலையாக இருக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசு முடிவு செய்ததன் விளைவாக, சர்க்கரை விலை 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2 ஆகவும், 1972 டிசம்பர் முதல் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2.15 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டது. சர்க்கரை உற்பத்தி குறையுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதன் காரணமாக, இம் மாநிலத்துக்கு வழங்கப்படும் சர்க்கரையின் அளவு திங்கள் ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ 9,700 டன்களாகக் குறைக்கப் பட்டுள்ளது.

5. அரசு வணிகம்

1972-73 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை சட்ட மன்றத்தின் முன் வைத்து முதலமைச்சர் உரையாற்றுகையில், இன்றியமையாப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வோர், பயன்படுத்துவோர் ஆகியோரின் நலனுக்காக இன்றியமையாப் பொருள்கள் வாணிபத்தை மேற்கொள்ள தமிழ் நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கல் கழகத்தை அமைப்பது பற்றி குறிப்பிட்டார். இக் கழகம் 1972 ஜூலை முதல் செயல்படத் தொடங்கியது. அரிசிப் பங்கீட்டு முறை செயலில் இருந்து வரும் சென்னை, கோயம்புத்தூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் உணவுப்பொருள்கள் வழங்கல்

[1973 மார்ச் 27]

துறை பார்த்துவந்த அலுவல்கள், அதாவது அரிசி, சர்க்கரை, கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள் வழங்குவது போன்ற பணிகள் இக் கழகத்திற்கு மாற்றப்பட்டன. கழகம் நலன்தரும் அளவிற்குச் செலவு செய்து இயங்குவதற்காக, “லெவி” தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்வதோடு, சர்க்கரை, கோதுமை வழங்கும் முறையை இணைக்க இயலும்போதெல்லாம் பொதுப் பங்கீட்டு முறை மூலம் இப் பொருள்கள் வழங்கும் பணியும் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. கோதுமைப் பொருட்கள் குறுகிய காலத்திற்குள் கெட்டு விடுவதால் இப் பொருள்களை இருப்பு வைத்துக்கொள்வதனால் ஏற்படும் விரயத்தைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு கூடுமானவரை ஆலைகள் அல்லது ஆலைகளிடமிருந்து கோதுமைப் பொருட்களை வாங்கி இருப்பு வைத்துக் கொள்பவர்கள் மூலமாக கோதுமைப் பொருட்கள் வழங்கப்படுகின்றன. நடப்புப் பருவத்திற்கான “லெவி” கொள்முதல் பணியும் கழகத்திடமே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் முன்னரே நிறுவப்பட்டு பின்னர் உணவுத் துறையிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ள நவீன அரிசி ஆலைகள், ‘லெவி’ நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து அதனை அரைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ‘லெவி’ நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து அதனை வழங்குவதற்காக மாநிலக் கிடங்கு வசதிக் கழகத்தின் பணியும் முழுவதுமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகின்றது. பல நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் சில்லறை விற்பனைக் கடைகளையும் கழகம் நேரடியாகத் தொடங்கி யுள்ளது. இதற்காகும் செலவைக் குறைக்கும் பொருட்டு பல இடங்களில் மாநிலக் கிடங்கு வசதிக் கழகத்தின் கிடங்குகளையும் மேற்படிக்க கழகத்தின் பணியாளர்களையும் கழகம் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளது.

சட்டப்படி அரிசி, சர்க்கரை, கோதுமை போன்ற பொருள்களைப் பெறுவதோடு, பருப்பு வகைகளை வெளி அங்காடிகளில் விற்பனை செய்யும் பணியையும் கழகம் மேற்கொண்டுள்ளது. தற்போது இப் பருப்பு வகைகள் சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றன. இப் பருப்பு வகைகள் உற்பத்தியாகும் பகுதிகளில், வேளாண்மை தேசியக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் மூலமாக இவை கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் விற்பனையைப் பொறுத்து இந்த வாணிபம் தகுந்தவாறு பெருக்கப்படும்.

1973 மார்ச் 27]

இன்றியமையாப் பொருள்கள் பலவற்றின் விலைவாசிகளின் உயர்வு அரசுக்குக் கவலையைத் தருகிறது. அரிசி வாணிபத்தை முறைப்படுத்தும் பணி முழுவதும் மாநில அரசின் வரம்பிலேயே இருப்பதால், அரிசி விலை கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. ஆனால், பிற பொருள்கள், குறிப்பாக பருப்பு வகைகள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருப்பதால், அவற்றின் விலை உயர்வை நாம் தடுக்க முடியாத நிலையில் உள்ளோம். எண்ணெய் நிலையும் பெரும்பாலும் இதே தான். இம் மாநிலத்தில் வேர்க்கடலை போதுமான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் கூட, நல்லெண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய் போன்ற பிற உணவு எண்ணெய்களை வெளி மாநிலங்களிலிருந்தே நாம் பெற வேண்டியுள்ளது. இவை உற்பத்தியாகும் பகுதிகளில் வறட்சி பரவலாக நிலவியிருந்ததன் காரணமாக, நடப்பாண்டில் இவை மிகக் குறைந்த அளவுக்கே கிடைத்து வருகின்றன. இதன் விளைவாக வேர்க்கடலைக்கு அதிகத் தேவை ஏற்பட்டது. நமது மாநிலமும் வறட்சியின் பிடியிலிருந்து முழுவதுமாக விடுபடவில்லை. தென் மேற்குப் பருவ மழை ஓரளவு பொய்த்ததன் காரணமாக, வேர்க்கடலை உட்பட கோடை காலப் பயிர்களின் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது. மற்றும், அது காரணமாகவே மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, நடப்பாண்டில் உழவு வேலைகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய இன்னல்கள் இருப்பினும், மத்திய அரசு இருப்பிற்கு ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொடுத்துதவ நாம் முன்வந்துள்ளோம். தவிர, குஜராத் அரசின் அனுமதி பெற்ற முகவர் அமைப்புகள் நமது மாநில வெளி அங்காடிகளில், கம்பு, மக்காச்சோளம் இவற்றைக் கொள்முதல் செய்யும் அளவிலிருந்து குஜராத் மாநிலத்திற்கு அவற்றை 15,000 டன்னுக்கு மேல் ஏற்றுமதி செய்யவும் நாம் ஒப்புக் கொண்டுள்ளோம். நாட்டில் இக்கட்டான நிலைமை நிலவி வருவதைக் கருதி, பற்றாக்குறையாகவுள்ள பருப்பு வகைகள், உணவு எண்ணெய்கள் போன்ற பொருள்களைப் பயன்படுத்துவதில் ஓரளவு ஒழுங்கு முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். உள்ளூரில் போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களையும்கூட, நாடு முழுவதின் நலனைக் கருதி நாம் அத்தகைய ஒழுங்கு முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். விளைச்சல் குறைந்து விடுவதனாலும், பயிர்கள் சேதமடைவதாலும் உற்பத்தியாளரும் ஓரளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார். விலைகளைக் கட்டுப்படுத்து

[1973 மார்ச் 27]

வதனால் உற்பத்தியாளர் மேலும் பாதிக்கப்படுவார். சில பொருள்கள் மீது பற்பல பகுதிகளில் வெவ்வேறு வகையில் தனிக் கட்டுப்பாடுகள் விதிப்பதனால், அப் பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் அதிருப்தியடைகின்றனர். இத்தகைய இன்றியமையாப் பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்வதிலும், பற்றாக்குறைக் காலங்களில் ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு அவற்றை, உற்பத்திப் பகுதிகளிலிருந்து, பற்றாக்குறைப் பகுதி களுக்கு அனுப்புவதிலும் நாடு முழுவதற்குமான ஒரு கொள்கை வகுக்கப்பட வேண்டும். பொதுப் பொருளாதார நிலையின் அடிப்படையிலேயே விலைவாசிகளை நிச்சயிக்க வேண்டியுள்ளது. அப்போதுதான் விவசாயிக்கு நியாய விலை கிடைக்கும்; பண வீக்கம் காரணமாக அவ்வப்போது ஈட்டுத் தொகைகள் பெறும் நகர மக்களோடு அவரும் நியாயம் பெற முடியும். எனவே, நாடு முழுவதற்கும் பொருந்தும் விலைவாசி-ஊதியக் கொள்கையொன்று வகுக்கப்பட்டால்தான், இடைவிடாமல் ஏற்பட்டு வரும் இந்த விலைவாசிச் சிக்கலுக்கு நாம் நிலையான தீர்வு காண முடியும்.

1. PROCUREMENT

During the year 1972 the scheme of procurement of paddy/rice by a levy on dealers was continued in the four surplus districts, viz., Thanjavur, North Arcot, South Arcot, and Chingleput. The rate of levy which was initially 25 per cent, was reduced to 15 per cent in respect of North Arcot and Chingleput districts with effect from 12th April 1972. The levy was suspended in North Arcot district, South Arcot district and Chingleput district with effect from 20th July 1972 and in Thanjavur district with effect from 14th September 1972. Against a target of 1.10 lakhs tonnes for the year 1972, 1.09 lakhs tonnes rice had been procured till 31st December 1972.

In addition to procurement under levy 33,230 tonnes of rice was purchased in the open market at the rates ranging from Rs. 30 to Rs. 32 per bag of 57 kgs. of paddy in Thanjavur district during Samba 1972 season, with a view to build up larger buffer stocks.

In order to facilitate the movement of the marketable surplus of Kurvai paddy from out of Thanjavur district, the levy and the

1973 மார்ச் 27]

restrictions on movement enforced in that district were lifted with effect from 14th September 1972. At the same time with a view to prevent a fall in prices, the Government arranged for the purchase of Kurvai paddy offered by the producers at the Government notified rates through purchase centres opened by the Government and Food Corporation of India. 15,628 tonnes were purchased up to 18th January 1973 when levy was reintroduced.

PROCUREMENT PRICES

The procurement prices that were revised with effect from 15th October 1971 were continued till 13th October 1972. The prices were revised upwards as noted below with effect from 14th October 1972—

	From 15th October 1971 to 13th October 1972.	From 14th October 1972.
	((RUPEES PER QUINTAL.))	
1 Superfine		56.00
		(New classifica- tion introduced.)
2 Fine	52.00	54.00
3 Medium	49.00	51.00
4 Course	46.00	47.00

Consequent on the upward revision of prices for medium varieties the additional payment of Re. 1 for High Yielding varieties was discontinued after 14th October 1972.

DISTRIBUTION

Taking into consideration the availability and price of rice in the open market and the need to conserve and mobilise resources for development activities, the scheme of issue of rice at "One rupee a measure" was given up on 1st January 1972. However, a scheme for issue of rice at economic rates was introduced with effect from 1st January 1972, limited to families with a monthly income of Rs. 300 and below in Madras City and Coimbatore. Charitable institutions, Harijan Welfare Hostels and Government

[1973 மார்ச் 27]

Hospitals, Beggar Rehabilitation Centres are also given the benefit of supply at economic rates. Regulated distribution in the border areas of Kanyakumari district which was done earlier out of stocks purchased locally by wholesalers, was taken over by Government to exercise better control on the inflow into the area. Limited quantities were distributed in the affected areas following the unprecedented floods in the districts of South Arcot and North Arcot. The need for issue of rice at economic rates in the deficit pockets did not arise during the year, as the price of rice in the open market did not show any sharp rise during the year. This is a measure of the success of the Government food policy adopted since 1970, of limited control with buffer stocks leaving scope for private trade to operate. 57,740 tonnes of rice was issued up to 31st December 1972 from Government stocks. In addition 1,376 tonnes of Nellore raw rice and 1,000 tonnes of Madhya Pradesh raw rice (fine) as also obtained from Food Corporation of India on allotment by Government of India and issued to consumers in view of higher prices of raw rice in the open market. The issue prices of rice at economic rates fixed from time to time are as follows :—

(Per Kilogram Retail
Selling Price.)

Rs.

Boiled rice—

I sort

1.08 up to 15th June 1972

1.10 from 16th June 1972

II sort

1.02 up to 15th May 1972

1.04 from 16th May 1972

Raw rice—

I sort

1.14 from 26th November
1971

1.08 up to 31st May 1972

II sort

1.10 from 1st June 1972

Nellore raw rice

1.32

Madhya Pradesh raw rice

1.30

1973 மார்ச் 27]

ANTI-SMUGGLING MEASURES

The State continues to be a separate zone and movement of paddy and rice outside State would require permits. There have been persistent complaints of unauthorised movements across the border into Kerala. The check on the borders has been strengthened by checkposts and mobile units. During the lean season, when levy was not enforced in the surplus districts, the staff in the districts were diverted to the State borders to strengthen the check. With a view to further tightening the check on the borders, Collectors have been instructed to fix quotas for each dealer in the border areas after taking into account the local availability and regulate the movement into the area accordingly. Regulated distribution against family cards issued for distribution of sugar has been introduced in the border areas to ensure that the quantities that are permitted into the border areas are sold to the genuine consumers in the area and not moved clandestinely across the border by unscrupulous dealers. Apart from the border areas covering a width of 5 miles on the State borders already covered by movement controls, areas adjoining the sensitive borders in Kanyakumari, Coimbatore, Tirunelveli and Madurai districts were notified under the Tamil Nadu Paddy and Rice (Movement Control) Order 1970 to permit a close watch on the movements in the areas and facilitate check on the clandestine build up of stocks for movement outside the State.

POLICY FOR THE ENSUING YEAR

The supply of rice at economic rates to families with a monthly income of Rs. 300 and less in Madras City and Coimbatore will continue. For this purpose and in order to have a buffer stock, the Government propose to procure by means of a levy on purchases in and movement out of the surplus areas. Apart from Thanjavur, North Arcot, South Arcot and Chingleput districts in which levy was enforced in earlier years, levy has been extended to Tirunelveli and Tiruchirappalli districts which have a surplus this year.

The levy will continue in the border areas in Kanyakumari district, Periakulam and Uthamapalayam taluks of Madurai district in which levy was enforced earlier. In addition the levy will cover the whole of Coimbatore district. Such levy in the border

[1973 மார்ச் 27]

2. WHEAT

areas is intended to mop up a part of the stocks available in such areas to feed the border areas and to exercise a discipline on the trade.

The Government of India have allotted 426,800 tonnes of wheat to this State during 1972. The average monthly allotment was 35,000 tonnes till November and was reduced to 25,000 tonnes in December 1972. From January this has been further reduced to 15,000 tonnes per month in view of the overall shortage. 402,295 tonnes were allotted to Roller Flour Mills for manufacture of products in 1972 and the balance utilised in the public distribution system.

WHEAT PRODUCTS (MAIDA/SOOJI)

In the context of pressure of demand on wheat due to drought conditions in different States, the Government of India had suggested that wheat-products produced by the Millers should be brought under regulated distribution. Accordingly, supply to bulk consumers is regulated by issue of authorisation based on past consumption and turnover assessed for sales tax. Domestic consumers are given supplies against family cards through retail outlets distributing sugar whenever there is demand.

WHEAT BRAN

Consequent on the shortfall in the production of wheat bran, due to reduced allotments of wheat a system of distribution of wheat bran on permits to cattle owners through the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation retail points was introduced in Madras City. The Deputy City Supply Officers have been authorised to issue permits, after verification, on application from the cattle owners. This has been extended to other major towns also.

Bonafide cattle feed manufacturers are given limited allotments of wheat bran to manufacture cattle and poultry feed.

3. COARSE GRAINS

During the year 1972, there was no allotment of milo to this State, as millets were freely available in the open market at reasonable rates. Early in 1972 export permits were issued for

1973 மார்ச் 27]

maize to ensure a fair price to the produces as in view of the limited demand within the State. On a request from Gujarat Government the Government have permitted export of 5,000 tonnes of bajra and 3,000 tonnes of maize by Gujarat Flood Relief Committee. Apart from this, the Government have also agreed to consider the possibility of procurement of 5,000 tonnes of maize and 2,500 tonnes of Bajra for supply to Gujarat Government. In view of this, adequate market for maize is assured and therefore export on private account has been stopped.

4. SUGAR

From January 1972 onwards, the Government of India by an arrangement with the sugar mills took over 60 per cent of the release for distribution through authorised channels and allotted about 10,000 tonnes per month to the State. Family cards have been distributed in all urban and rural areas with provision to record supply of foodgrains and other essential commodities against these cards to cover possible extension of the public distribution system. Subject to a minimum of one kilo per family and a maximum of six kilos per family, scales of supply have been fixed in different areas with reference to the pattern of consumption which is generally related to income. The off-take of sugar during 1972 was 117,922 tonnes. The statutory levy on sugar mills which was introduced in July 1972 at 60 per cent was increased to 70 per cent with effect from 1st October 1972. There are over 9,000 retail outlets throughout the State. In keeping with the levy prices fixed by Government of India, the sale price of levy sugar was reduced to Rs. 1.85 per kg. with effect from 1st August 1972. This was subsequently raised to Rs. 2 from 1st October 1972 and to Rs. 2.15 per kg. from December 1972 in view of the decision of Government of India to have a uniform issue price for the entire country. Due to the anticipated shortfall in production the State's quota has been reduced to about 9,700 tonnes per month.

5. STATE TRADING

In the course of his speech while presenting the Budget for 1972-73 the Chief Minister has referred to the formation of Tamil Nadu Civil Supply Corporation for taking up trading activities

[1973 மார்ச் 27]

in essential commodities for the benefit of the consumers as well as the producers. The Corporation commenced functioning from July 1972 and the trading activities handled by the Civil Supplies Department such as Distribution of Rice, Sugar, Wheat and Wheat Products in Madras, Coimbatore and Kanyakumari where distribution of rice is in force, was transferred to the Corporation. Distribution of commodities covered by the public distribution system such as sugar and wheat is also entrusted to the Corporation, whenever they could be integrated with the collection of levy, to enable the Corporation to operate at optimum costs. The distribution of wheat products is handled as far as possible through the mills or stockists of the mills, in order to avoid loss in storage since these products are liable to deterioration in a short time. The levy collection for the current season has also been entrusted to the Corporation. The Modern Rice Mills earlier set up by Co-operative, which have been handed over to the Food Department, are being utilised for collection and processing of the levy paddy. The services of the State Ware Housing Corporation are also fully used for collection of levy and distribution. The Corporation has also opened direct retail shops in several urban centres, in many cases, utilising the Ware Houses of the State Ware Housing Corporation and their staff in order to minimise the costs.

Apart from the commodities such as rice, sugar and wheat obtained under statutory authority, the Corporation has also taken up the open market operations in pulses, which are distributed through these retail shops. Procurement has been made in the producing areas, through the agency of National Agricultural Co-operative Federation. Depending on the off-take the scope of such trading will be suitably expanded.

The rise in prices of many of the essential commodities has been causing concern to the Government while the price of rice has been under check because regulation of trade is fully within the purview of the State Government, similar effective check in regard to other commodities particularly pulses has not been possible, since they have to be imported from other States. The same applies in a large measure to oils. Even though groundnut is produced in adequate quantities in the State, other edible oils such as Gingelly oil and Coconut oil have to be obtained from outside the State. Because of the extensive impact of the drought

1973 மார்ச் 27]

in producing areas, the availability during the current year is very deficient, with the result there has been a great pressure of demand on the supply of groundnut available within the State. Our State also did not escape the drought entirely. The summer crop including groundnut was affected due to shortfall in the South West Monsoon which has also left a legacy in the form of power shortage with adverse impact on the agricultural operations during the current season. In spite of this, we have offered to the Central Pool one lakh tonnes of rice and have also agreed to the export of over 15,000 tonnes of maize and Bajra to Gujarat State out of open market purchases to be made by agencies authorised by the Government of Gujarat. In view of the difficult overall situation in the country, there has to be some discipline in the consumption of commodities in short supply such as pulses and edible oils and even of items which may locally available adequately in the overall interest of the country as a whole. Any control on the prices would be at the cost of the producer who has also suffered to an extent due to the poor yields and loss of crops. Ad hoc controls on certain commodities with varying impact on different sectors could result in local dissatisfaction in different areas. There has to be a policy for the country as a whole for the procurement of such essential commodities and for their transfer, in times of scarcity on State to State basis, from producing areas to deficit consuming areas. The prices have to be fixed in relation to the general economic levels in order to ensure that the agriculturist gets a fair deal to enable him to keep pace with his urban counter part who very often gets compensated for the inflationary pressures. Only prices and wages policy for the country as a whole can be lasting solution to the continuing problem of price spiral.